

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
hoeringer@ftnet.dk, bya@ftnet.dk, hbj@ftnet.dk og aaf@ftnet.dk.

15. maj 2020

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Vedr.: Bemærkninger til L 149 – Forslag til Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed, fremsat den 26. marts 2020

Finanstilsynet sendte den 24. januar 2020 et udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed i høring. Danske Advokater fremsendte den 27. februar 2020 et høringssvar hertil, hvortil der kan henvises.

Danske Advokater er klar over, at Erhvervsministeren den 26. marts 2020 har fremsat et lovforslag for Folketinget, der - udover redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovudkast og bemærkninger - ikke ændrer substansen i det udkast til lovforslaget, der blev sendt i høring.

Danske Advokater er dog efterfølgende blevet opmærksom på nedenstående forhold, som der findes anledning til herved at gøre opmærksom på, og som Danske Advokater skal appellere til bliver medtaget i den videre proces, idet det er forhold, der er af ikke uvæsentlig betydning i bl.a. inkassosammenhæng:

For det første vil overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 2, efter Danske Advokaters vurdering de facto medføre, at loven i et vist omfang får tilbagevirkende kraft for så vidt angår inkassation af kreditaftaler med en ÅOP over 35 % indgået før lovens ikrafttræden.

Danske Advokater kan i den forbindelse henvise til, at udgangspunktet er, at kreditaftaler indgået inden lovens ikrafttræden ikke er omfattet af lovforslaget. Dette udgangspunkt fraviges imidlertid i de tilfælde, hvor der efter lovforslagets ikrafttræden sker ændringer i en eksisterende kreditaftale.

Overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 2 har følgende ordlyd:

"§ 1, nr. 7, finder ikke anvendelse på kreditaftaler indgået før den 1. juli 2020"

Bestemmelsen er uddybet i lovforslagets specielle bemærkninger, hvoraf følgende fremgår:

"Indgåelse af en aftale om forlængelse af en eksisterende kreditaftale med en forbruger anses som indgåelse af en ny kreditaftale med forbrugeren. Indgåelse af en aftale efter 1. juli 2020 om forlængelse af en kreditaftale indgået for 1. juli 2020 vil derfor være omfattet af reglerne."

Ud fra lovforslagets ordlyd vil enhver forlængelse af en eksisterende kreditaftale således medføre, at kreditaftalen omfattes af reglerne, dvs. såvel ÅOP som omkostningsloft. Med andre ord vil en inkassator, der indgår aftaler, der indebærer forlængelse af en allerede indgået kreditaftale, herunder frivillige forlig eller skylderkåringer, således skulle iagttage såvel omkostningsloftet som ÅOP loftet.

I og med, at der jo vil være mange kreditaftaler indgået før lovens ikrafttræden med en ÅOP på mere end 35 %, bliver virkningen af overgangsbestemmelsen således, at der ikke vil være nogen form for incitament til at indgå aftaler om afvikling m.v. med disse skyldnere i en inkassoprocess.

Tværtimod vil der være et stort incitament til at fastholde den oprindelige aftale, og dermed reelt at gå direkte til indbringelse for fogedretten, idet en afdragsordning vil medføre en forpligtelse til at genberegne hele kreditaftalen.

Dermed kan loven i et vist omfang siges at få "tilbagevirkende kraft", idet den de facto vil omfatte aftaler med en ÅOP over 35 % indgået før lovens ikrafttræden. Det skal i den forbindelse bemærkes, at et loft på 35 % ligger så lavt, at det jo langt fra kun omfatter "kviklånene".

Hertil kommer, at det vel næppe er i skyldnernes interesse eller intentionerne med lovforslaget, at der ikke er udsigt til at kunne indgå afdragsordninger m.v.

For det andet er det umiddelbart vurderingen, at markedsføringsforbuddet, hvorefter det jo generelt forbydes at markedsføre kreditaftaler, hvis man udbyder kreditaftaler med ÅOP på 25 % eller derover, ikke bør få nogen refleksvirkning i forhold til hverken ovenstående, eller inkassovirksomhed som sådan, men på det foreliggende grundlag er det dog vanskeligt fuldt ud af vurdere, hvad samspillet mellem de to lofter reelt kan få af refleksvirkninger.

Udover ovenstående og tidligere fremsendte synspunkter skal Danske Advokater for det tredje anføre, at der ses at være behov for afklaring af, hvordan omkostningsloftet beregnes, når der f.eks. ydes henstand og/eller indgås et frivilligt forlig, således at der sker novation.

Det er således uklart, hvorvidt dette har den konsekvens, at omkostningsloftet "nulstilles", således at omkostningsloftet beregnes i forhold til den nye kreditaftale, hvori der jo typisk vil ligge både morarenter og udenretlige inkassoomkostninger.

Afslutningsvis skal Danske Advokater støtte det ønske, der har været udtrykt fra flere sider, om udsættelse af ikrafttrædelsestidspunktet på grund af de væsentlige forretningsmæssige og IT-mæssige omstillinger, som lovforslaget medfører.

I inkassosammenhæng kan det således i praksis blive ganske udfordrende at skulle iagttage reglerne, og særligt omkostningsloftet, der fordrer et kontinuerligt overblik over de samlede omkostninger, der er påløbet både før og efter overgivelse til inkasso.

Med venlig hilsen

Jeanie Sølager Bigler
Retschef
jsb@danskeadvokater.dk